

DZIAŁALNOŚĆ KONTROLNA

Bogusława Kucharczyk, Rafał Radecki, Danuta Włoch

Zgodnie z procedurą przyjmowania nowych członków Unii Europejskiej, jednym z koniecznych do spełnienia warunków członkostwa, gdy chodzi o „dostosowanie się do traktatów, na których opiera się Unia”, jest prowadzenie odpowiedniej polityki ochrony środowiska dla realizacji celów i zadań zrównoważonego rozwoju, uwzględniając w tym wszystkie cztery podstawowe kierunki działań a mianowicie:

- rozważne i racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych,
- ochrona środowiska przed uciążliwościami i zagrożeniami, mająca przede wszystkim na celu zachowanie, ochronę i poprawę jakości środowiska oraz ochronę zdrowia człowieka,
- ochrona zachowawcza środowiska, odnosząca się w szczególności do realizacji celów i zadań światowej strategii ochrony przyrody, mieszczących się w celach i założeniach programowych działań zrównoważonego rozwoju,
- wspieranie działań w skali międzynarodowej, podejmowanych w celu rozwiązywania regionalnych i globalnych problemów ochrony środowiska.

UE uznaje za priorytetowe zadanie walkę z pogarszającym się stanem środowiska, wymagające rozwijania i umacniania współpracy w tej dziedzinie. Realizacja tego zadania w myśl postanowień art. 80 ust. 2 Traktatu Unii Europejskiej winna się koncentrować w szczególności na następujących kierunkach działania:

- skuteczna kontrola poziomu zanieczyszczeń,
- zwalczanie zanieczyszczeń powietrza i wody na szczeblu regionalnym i ponad regionalnym,
- klasyfikacja i bezpieczne obchodzenie się z substancjami niebezpiecznymi,
- bezpieczne funkcjonowanie zakładów przemysłowych,
- efektywna produkcja energii elektrycznej i racjonalne jej wykorzystywanie,
- zmniejszenie ilości odpadów i bezpieczna ich utylizacja,
- oddziaływanie rolnictwa na środowisko naturalne,
- ochrona lasów, flory i fauny,
- planowanie gospodarki gruntami.
- włączenie się do rozwiązywania problemu globalnego dotyczącego zmian klimatycznych.

Skuteczność poszczególnych rozwiązań dotyczących ochrony środowiska w dużym stopniu zależy od kontroli ich przestrzegania. Najlepsze rozwiązania prawne nie spełnią swojego zadania, jeżeli nie będzie możliwości skutecznego sprawdzenia ich realizacji w praktyce. Z drugiej strony organy dokonując kontroli, winny postępować w sposób nie naruszający uzasadnionych interesów jednostki kontrolowanej. Nie bez znaczenia jest również to, aby dane pozyskane w wyniku kontroli spełniały wszystkie wymagania kodeksu postępowania administracyjnego - w tym - mogły stanowić dowody w postępowaniu.

1. Omówienie kontroli przeprowadzonych w roku 2003

Przedmiotem kontroli Inspekcji Ochrony Środowiska są wszelkie instalacje i zakłady, z których emisje zanieczyszczeń do powietrza, do wód lub do ziemi, oraz w których działania w zakresie gospodarki odpadami, podlegają wymogom dotyczącym uzyskania po-

zwolenia lub zezwolenia, oraz których eksploatacja wykracza poza ramy powszechnego korzystania ze środowiska. Większość kontroli ma charakter planowy i wynika z ogólnej polityki państwa dążenia do realizacji założonych celów ekologicznych. W planowanych kon-

trolach uwzględniane są również uwarunkowania regionalne.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach przeprowadził w roku 2003 ogółem 1336 kontroli w 1270 zakładach, w tym: 561 kontroli podstawowych, 531 sprawdzających i 242 kontrole interwencyjne (ryc. 1). Zgodnie z wytycznymi Głównego Inspektora Ochrony Środowiska realizowane były kontrole podstawowe i sprawdzające, natomiast kontrole interwencyjne podejmowano w wyniku skarg i interwencji obywateli, na wnioski kierowane do Inspekcji przez, m.in. posłów, senatorów, organy samorządu terytorialnego, na podstawie pozyskanych informacji z prasy, itp.

Zakres podejmowanych kontroli obejmował zagadnienia przestrzegania wymagań ochrony środowiska w jak najszerszym ujęciu, również w sposób zintegrowany tj. uwzględniający wpływ kontrolowanego podmiotu na poszczególne komponenty środowiska.

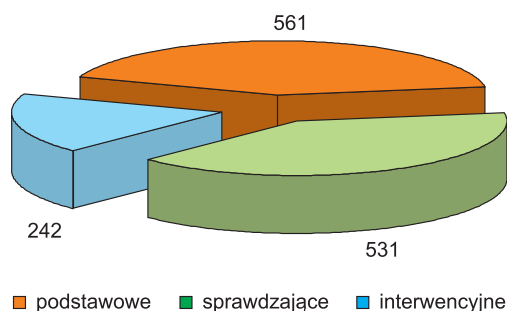
W związku z implementacją prawa unijnego do prawodawstwa polskiego oraz zmianami krajowych przepisów ochrony środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w trakcie swej działalności kontrolnej realizował 25 celów kontrolnych, w tym 6 krajowych cykli kontrolnych oraz jeden wojewódzki cykl kontroli obiektów i instalacji wyłączonych z eksploatacji w aspekcie przywrócenia środowiska do stanu właściwego.

W większości przeprowadzanych kontroli planowych realizowanych jest więcej niż jeden cel kontrolny. Poniżej przedstawiono zestawienie stwierdzonych w trakcie kontroli nieprawidłowości (tabela 1).

Najczęściej występujące rodzaje naruszeń przepisów ochrony środowiska

W zakresie ochrony powietrza:

- brak pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza,
- zły stan urządzeń odprowadzających i redukujących zanieczyszczenia,
- niezgodności pomiędzy faktyczną ilością źródeł emisji występujących w zakładzie, a ujętych w pozwoleniu na wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza,
- przekroczenie dopuszczalnych rocznych wartości emisji,

Ryc. 1. Ilość kontroli przeprowadzonych w 2003 roku

- przekroczenie dopuszczalnych średnich wartości emisji,
- brak punktów pomiarowych umożliwiających wykonanie kontrolnego pomiaru emisji,
- niewykonanie obowiązku przeprowadzenia pomiarów emisji,
- brak technicznych możliwości wykonania kontrolnych pomiarów emisji spowodowany brakiem punktów pomiarowych w ogóle, złą lokalizacją punktów lub też brakiem bezpiecznego do nich dostępu,
- ewidencjonowanie ilości i rodzajów zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza w sposób niezgodny z rozporządzeniem MŚ z 26 czerwca 2003 roku,
- brak ewidencji ilości i rodzaju emitowanych zanieczyszczeń lub/i ilości i rodzaju spalanych paliw,
- niewnoszenie opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza lub wyliczanie ich w sposób nieprawidłowy.

W zakresie ochrony przed hałasem:

- brak zabezpieczeń akustycznych,
- zły stan techniczny zabezpieczeń akustycznych (korozja, ubytki elementów i wypełnień osłon),
- zły stan techniczny urządzeń ewentualnie budynków stanowiących źródła emisji hałasu do środowiska,
- lokalizacja źródeł w niedalekiej odległości od terenów akustycznie chronionych,
- przekroczenie dopuszczalnego poziomu dźwięku ustalonego decyzją właściwego organu lub określonego w rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, spowodowane w części przypadków wyżej opisanymi czynnikami, jak również wynikające z:
  - nieprawidłowego rozmieszczenia źródeł hałasu na terenie zakładu,
  - użytkowania przestarzałych technologicznie urządzeń o dużym stopniu wyeksploatowania,
  - złej lokalizacji zakładu w stosunku do terenów podlegających ochronie akustycznej).

W zakresie gospodarki wodno-ściekowej:

- odprowadzanie ścieków nieoczyszczonych do wód lub do ziemi,
- wprowadzanie do wód powierzchniowych ścieków niedostatecznie oczyszczonych,
- przelewy ze zbiorników bezodpływowych,
- odprowadzanie ścieków do odbiornika bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego,
- nie wnoszenie opłat za pobór wody i odprowadzanie ścieków lub nieterminowe i niekompletne ich wnoszenie,
- brak potwierdzeń wywozu ścieków ze zbiorników wybieralnych.

Tabela 1. Zadania kontrolne zrealizowane w 2003 roku w ramach planu rocznego (bez kontroli interwencyjnych)

Cel kontrolny	Liczba kontroli	Procent stwierdzonych nieprawidłowości
1. Ograniczenie uciążliwości zakładów z tzw. Listy „80”	15	47
2. Ocena przestrzegania wymogów ochrony środowiska przez hipermarkety	3	67
3. Wypełnianie wymagań ochrony środowiska przez prowadzących instalacje wymagające pozwoleń zintegrowanych	5	80
4. Przestrzeganie przepisów w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz uiszczenia opłaty produktowej	17	82
5. Ocena przestrzegania wymagań ochrony środowiska w zakresie gospodarowania olejami odpadowymi	22	59
6. Przestrzeganie warunków określonych w zezwoleniach GIOŚ przez podmioty zajmujące się importem odzieży używanej	2	100
7. Przestrzeganie wymagań w zakresie transportu odpadów niebezpiecznych	16	62
8. Przestrzeganie wymagań w zakresie postępowania z odpadami zawierającymi PCB	15	20
9. Wypełnianie przez inwestorów wymagań ochrony środowiska	102	42
10. Ochrona zasobów wód, w szczególności podziemnych stanowiących źródło zaopatrzenia ludności w wodę do picia i potrzeb gospodarczych	56	71
11. Przestrzeganie wymagań w zakresie eksploatacji składowisk odpadów	27	81
12. Przestrzeganie wymagań w zakresie postępowania z odpadami zawierającymi azbest	25	68
13. Przestrzeganie wymagań dotyczących termicznego przekształcania odpadów	8	87
14. Przeciwdziałanie nielegalnemu transgranicznemu przemieszczaniu odpadów	3	67
15. Ograniczenie uciążliwości związanych z ponadnormatywną emisją hałasu	148	40
16. Ograniczenie uciążliwości związanych z ponadnormatywnym poziomem pól elektromagnetycznych	2	0
17. Realizacja zadań wynikających z przeciwdziałania poważnym awariom	95	47
18. Przestrzeganie przepisów o opakowaniach i odpadach opakowaniowych	24	67
19. Przestrzeganie zasad postępowania z substancjami zubażającymi warstwę ozonową	4	25
20. Wnoszenie opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska	644	58
21. Ograniczenie uciążliwości zakładów umieszczonych na listach wojewódzkich	41	58
22. Ograniczenie zanieczyszczeń emitowanych do powietrza ze źródeł technologicznych i energetycznych	490	44
23. Ograniczenie ładunku zanieczyszczeń odprowadzanych do wód powierzchniowych i eliminacja odprowadzania do zbiorników zaporowych nieoczyszczonych lub niedostatecznie oczyszczonych ścieków	603	48
24. Ocena prawidłowości postępowania z odpadami, w tym odpadami niebezpiecznymi	600	65
25. Kontrola obiektów i instalacji wyłączonych z eksploatacji /w tym postawionych w stan likwidacji lub upadłości/ w aspekcie przywrócenia środowiska do stanu właściwego	16	62

W zakresie gospodarki odpadami:

- niewypełnianie obowiązków nałożonych na posiadacza odpadów w zakresie:
- braku wymaganych decyzji dotyczących wytwarzania odpadów, nieprzedkładanie informacji o wytwarzanych odpadach właściwym organom, nieprzedkładanie marszałkowi województwa zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów, prowadzenia działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów bez wymaganych zezwoleń, nieprowadzenia ewidencji ilościowej i jakościowej odpadów oraz zgodnie ze wzorami obowiązujących dokumentów, przekazywania odpadów kolejnemu posiadaczowi, który nie posiada wymaganego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gospodarki odpadami,
- nieprzestrzeganie wymagań decyzji zezwalających na wytwarzanie odpadów w zakresie przekraczania limitów dopuszczonych do wytworzenia w skali roku,

- brak decyzji zezwalających na czasowe gromadzenie odpadów (wydanych w trybie poprzednio obowiązującej ustawy o odpadach) oraz brak uzgodnienia miejsc magazynowania odpadów przeznaczonych do wykorzystania lub unieszkodliwienia,
- składowanie odpadów w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych,
- niewnoszenie opłat podwyższonych za korzystanie ze środowiska bez uzyskania wymaganych decyzji, za magazynowanie odpadów bez decyzji,
- prowadzenia monitoringu składowisk niezgodnie z warunkami wydanych decyzji określających zakres i częstotliwość prowadzonych pomiarów oraz niezgodnie z obowiązującym rozporządzeniem.
- niewypełnianie obowiązków wynikających z ustawy: o odpadach opakowaniowych oraz o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i depozytowej.
- niewniesienie przez wytwarzających odpady należnych opłat za składowanie odpadów (za umieszczenie na składowisku i czas składowania) za poprzednie lata do roku 2001,
- błędna klasyfikacja odpadów.

2. Kontrole interwencyjne

Liczba interwencji, jakie wpłynęły do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach w 2003 roku, wyniosła ogółem 526 zgłoszeń. Podział zgłoszeń na poszczególne elementy środowiska przedstawia ryc. 2, a sposób ich załatwienia ryc. 3.

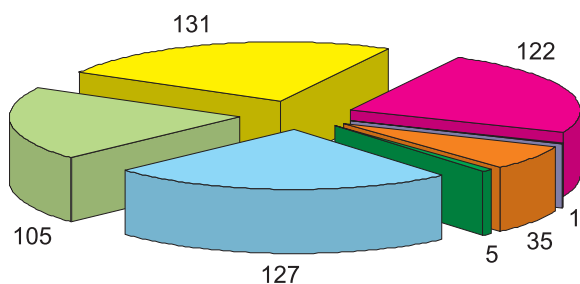
We własnym zakresie rozpatrzono 437 spraw, natomiast do załatwienia przez inne organy, według właściwości przekazano 89 wniosków.

Kontrole przeprowadzane interwencyjnie wskazują przede wszystkim na:

- nieznanomości obowiązujących przepisów dotyczących gospodarowania odpadami w zakresie:

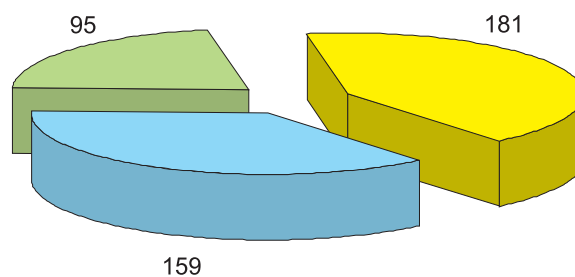
wytwarzania, zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów bez uregulowania stanu prawnego, a w zakresie ochrony powietrza - wprowadzania pyłów i gazów do powietrza bez wymaganego pozwolenia lub zgłoszenia,

- niedotrzymywanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
- składowanie odpadów poza miejscami wyznaczonymi do tego celu i magazynowanie odpadów bez wymaganego uregulowania stanu prawnego,
- spalanie odpadów w miejscach i urządzeniach nie przystosowanych do tego celu,

- gospodarka odpadami
- gospodarka ściekowa i ochrona wód
- ochrona przed hałasem
- ochrona powietrza
- ochrona przyrody
- ochrona przed prom. EM
- sprawy różne

Ryc. 2. Podział skarg i interwencji wg komponentów środowiska

- załatwione pozytywnie
- załatwione negatywnie
- inny sposób załatwienia spraw

Ryc. 3. Sposoby postępowania ze skargami i interwencjami

- użytkowanie obiektów budowlanych i terenu niezgodnie z ich przeznaczeniem,
- niewłaściwy stan techniczny urządzeń i instalacji,
- brak wymaganych prawem ewidencji oraz nie realizowanie obowiązku wnoszenia opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska,
- konflikty międzyludzkie.

Kontrole interwencyjne podejmowane przez Inspektorat w związku ze skargami osób fizycznych na działalność małych podmiotów gospodarczych dotyczyły najczęściej zagadnień ochrony powietrza i ochrony przed hałasem. Niekorzystna lokalizacja zakładu i instalacji w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej jest powodem występowania uciążliwości w postaci: niskiej emisji zanieczyszczeń pyłowo - gazowych z urządzeń technologicznych lub/i energetycznych eksploatowanych w zakładzie, emisji odorów, niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń pyłowo - gazo-

wych oraz przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W wyniku działań interwencyjnych WIOŚ przeprowadził 272 kontrole, których następstwem było wydanie 115 zarządzeń pokontrolnych, w szczególności 10 postępowań karno administracyjnych oraz skierowanie:

- 1 wniosku do sądu grodzkiego,
- 50 wniosków do organów administracji rządowej,
- 63 wniosków do organów administracji samorządowej.

W dwóch przypadkach nałożono na prowadzących instalacje zobowiązania niepieniężne w oparciu o art. 367 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Sprawy, których załatwienie nie należy do właściwości Inspekcji Ochrony Środowiska przesyłane były w celu rozpatrzenia do odpowiednich organów administracji, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Działania pokontrolne

Podejmowane kontrole obejmowały swym zakresem zagadnienia przestrzegania przepisów ochrony środowiska zarówno w poszczególnych komponentach środowiska jak i kompleksowo – w sposób zintegrowany tj. uwzględniający wpływ kontrolowanego podmiotu na wszystkie elementy środowiska.

W przypadkach stwierdzonych podczas kontroli naruszeń wymagań ochrony środowiska, WIOŚ zastosował określone prawem środki karne i dyscyplinujące:

- o charakterze pieniężnym - decyzje o karach i mandaty,
- o charakterze niepieniężnym - zarządzenia pokontrolne, wystąpienia do innych organów, decyzje o wstrzymaniu działalności, wyznaczające termin usunięcia naruszeń lub zaniedbań.

Celem stosowanych sankcji było przymuszenie podmiotów do spełnienia obowiązków wynikających z przepisów prawa, pozwoleń (decyzji) lub zezwoleń określających zakres i warunki korzystania ze środowiska oraz wyeliminowanie zagrożeń środowiska.

3.1. Kary pieniężne i mandaty

Głównym środkiem restrykcyjnym stosowanym w celu przymuszenia podmiotu do przestrzegania wy-

magań ochrony środowiska są kary pieniężne. W przypadkach stwierdzenia przekroczeń określonych w pozwoleniach: na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, na emitowanie hałasu do środowiska. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Katowicach wymierzył 206 decyzji o karze biegnącej i sto pięćdziesiąt dwie decyzje o karze pieniężnej na łączną kwotę 15470870,69 PLN.

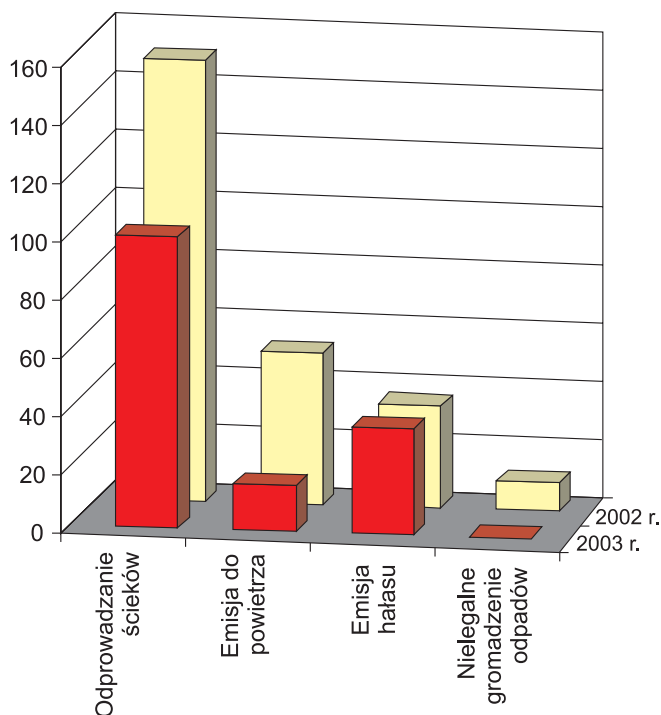
Ilości wydanych decyzji wg rodzaju wpływu na środowisko przedstawiono w tabeli 2.

Na ryc. 4 przedstawiono ilości decyzji wydanych przez WIOŚ w latach 2002-2003.

Ilość wydanych decyzji karnych w 2003 roku jest mniejsza niż w roku 2002 o około 38%, a kwota naliczonych kar pieniężnych zmalała aż o 92,5%. Spadek ogólnej ilości i wysokości kar jest wynikiem wprowadzanych zmian w przepisach ochrony środowiska, ograniczających możliwości stosowania sankcji pieniężnych. Poprzednie akty prawne zezwalały na stosowanie kar za składowanie odpadów w miejscu o nieuregulowanym stanie formalnoprawnym oraz za odprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi bez pozwolenia wodnoprawnego. Obecnie w przypadku

Tabela 2. Decyzje wydane w 2003 roku według rodzaju wpływu na środowisko

Rodzaj wpływu na środowisko	ilość decyzji	na kwotę
Odprowadzanie ścieków	100	13 212 094,81
w tym: z tytułu wód zasolonych	6	1 407 251,00
Przekroczenie dopuszczalnej emisji do powietrza	16	609 942,76
w tym: za emisję tlenków azotu	7	330 160,79
w tym: za emisję dwutlenków siarki	4	49 407,80
Przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu	36	1 648 833,12
Ogółem	152	15 470 870,69

Ryc. 4. Porównanie ilości administracyjnych decyzji karnych wydanych przez WIOŚ w latach 2002 – 2003

stwierdzenia powyższego faktu podmiot ponosi podwyższone opłaty.

Na wniosek podmiotu realizującego przedsięwzięcie, którego wykonanie zapewni usunięcie przyczyn ponoszenia kar, WIOŚ może zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska odroczyć termin płatności kary pieniężnej. W 2003 roku w WIOŚ Katowice wydano sześćdziesiąt pięć decyzji odraczających na łączną kwotę 75770628,83 PLN. Kwotę odroczonej kary zmniejsza się o sumę środków własnych, wydatkowanych na inwestycję będącą podstawą odroczenia, w przypadku jej terminowego wykonania i usunięcia przyczyn ponoszenia kar.

W związku z przeprowadzonymi kontrolami i stwierdzonymi naruszeniami wydano w 2003 roku również sto trzydzieści trzy decyzje obciążające podmioty kosztami kontroli na łączną kwotę 154153,22 PLN.

W 2003 roku nałożono również sto pięć mandatów karnych na kwotę 21600 PLN.

3.2. Zarządzenia pokontrolne

Zarządzenie pokontrolne jest formą działań niepieniężnych w celu wyegzekwowania obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych oraz przepisów ochrony środowiska. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w 2003 roku wydał siedemset osiemdziesiąt siedem zarządzeń pokontrolnych, składających się z kilku do kilkunastu punktów dotyczących poszczególnych zakresów korzystania ze środowiska.

Ryc. 5 przedstawia ilość kontroli, które wykazały naruszenia wymagań ochrony środowiska w stosun-

ku do wszystkich kontroli przeprowadzonych przez WIOŚ.

Obowiązki określone w zarządzeniach obejmowały najczęściej:

- uregulowanie stanu formalnoprawnego w zakresie korzystania ze środowiska,
- prowadzenie ewidencji zanieczyszczeń emitowanych do środowiska, naliczanie i wnoszenie opłat za korzystanie ze środowiska,
- prowadzenie właściwej eksploatacji urządzeń oczyszczających w celu likwidacji występujących przekroczeń wymaganych warunków,
- podejmowanie działań zmierzających do wyeliminowania lub ograniczenia wpływu na środowisko.

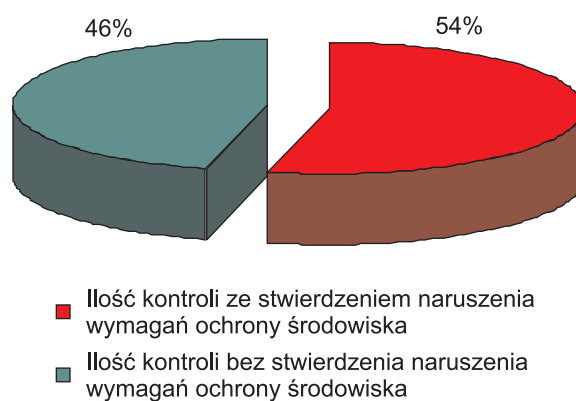
3.3. Wystąpienia pokontrolne oraz wnioski do organów ścigania

W przypadku stwierdzenia potrzeby współdziałania z innymi organami, w celu wyegzekwowania usunięcia naruszeń wymagań ochrony środowiska oraz innych przepisów wynikających z mocy prawa, WIOŚ stosuje wystąpienia pokontrolne. Najczęściej są one kierowane do:

- organów ochrony środowiska administracji samorządowej i rządowej,
- organów administracji architektoniczno - budowlanej i nadzoru budowlanego,
- Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
- Państwowej Straży Pożarnej,
- Państwowej Inspekcji Pracy,
- Urzędu Dozoru Technicznego.

W związku z koniecznością włączenia innych organów do współdziałania w wyegzekwowaniu usunięcia przez kontrolowane podmioty naruszeń wymagań ochrony środowiska, WIOŚ w Katowicach skierował sto jedenastą wniosków do organów administracji rządowej oraz dwieście dwadzieścia wniosków do organów administracji samorządowej.

W dwóch przypadkach, w których stwierdzono poważne naruszenia przepisów o ochronie środowiska Inspektorat wystąpił do właściwych terenowo organów ścigania oraz w jednym przypadku do sądu grodzkiego.

Ryc. 5. Efekty kontroli WIOŚ w roku 2003

4. Przeciwdziałanie poważnym awariom

Realizując obowiązki Inspekcji Ochrony Środowiska zawarte w art. 29 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska przeprowadził w 2003 roku ogółem 83 kontrole obiektów mogących spowodować poważne awarie w tym zgodnie z art. 31 ust 1 ustawy o IOŚ 19 kontroli ZDR (Zakład Dużego Ryzyka) i 17 kontroli ZZR (Zakład Zwiększonego Ryzyka).

W trakcie kontroli stwierdzono następujące rodzaje naruszeń prawa i inne nieprawidłowości:

- brak zgłoszenia ZZR zgodnie z art. 250 ustawy Prawo ochrony środowiska,
- nieprzekazanie do WIOŚ programu zapobiegania awariom zgodnie z art. 251 ustawy POŚ. Aktualnie zakład jest w trakcie opracowywania ww. programu dostosowując posiadany dokument „Program loss control” do warunków polskich,
- brak wystarczających zabezpieczeń przed niekontrolowanym uwolnieniem substancji niebezpiecznych do środowiska w miejscu ich magazynowania oraz w miejscu ich przeładunku i magazynowania,
- brak kart charakterystyk substancji niebezpiecznych, brak zaktualizowanych kart charakterystyk substancji niebezpiecznych,
- brak decyzji Urzędu Dozoru Technicznego zezwalających na eksploatację zbiorników,
- zły stan techniczny urządzeń i aparatów używanych w procesach wykorzystujących substancje i preparaty niebezpieczne,
- nieuregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarki odpadami,
- nieuregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarki wodno-ściekowej,
- brak decyzji z zakresu korzystania z środowiska przy zmianie własności instalacji.

Wydano 29 zarządzeń pokontrolnych nakładających 57 obowiązków na prowadzących kontrolowane zakłady.

Jednocześnie stwierdzono podczas prowadzonych kontroli, iż wymuszona prawem konieczność opracowania i wdrożenia programów zapobiegania awariom, raportów bezpieczeństwa z systemami zarządzania bezpieczeństwem skutkuje stopniowym podnoszeniem poziomu bezpieczeństwa ekologicznego.

Zgodnie z art. 254 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska opiniowano w 2003 roku 18 przedłożonych raportów o bezpieczeństwie, w tym 7 zaopiniowano pozytywnie, pozostałe w trakcie opiniowania lub zaopiniowane negatywnie.

W wyniku przeprowadzonych kontroli do organów ścigania zostały skierowane 4 wnioski dotyczące:

- Zanieczyszczenie potoku Dankówka w Dankowicach olejem napędowym w wyniku wycieku tej substancji z pojemników jednostkowych przechowywanych na prywatnej posesji - wszczęto śledztwo o przestępstwo określone w art. 182 kk,
- Zanieczyszczenie wód potoku (bez nazwy) ściekami z hodowli zwierzęcej w Kozach - wszczęto śledztwo o przestępstwo określone w art. 182 kk,
- Zanieczyszczenie środowiska gruntowo - wodnego olejem napędowym oraz bezpośrednie zagrożenie zanieczyszczenia wód zbiornika w Goczałkowicach oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Skoczów” w wyniku awarii cysterny kolejowej na trasie kolejowej Zebrzydowice – Chybie w miejscowości Mnich - dochodzenie prowadzi Komenda Powiatowa Policji w Cieszynie,
- Wniosek dotyczy braku wykonania i używania przez Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągów Naftowych „Przyjaźń” w Płocku dodatkowych zasuw na odcinku rurociągu Koluszki – Boronów, co stworzyło zagrożenie dla ujęcia wody pitnej dla Miasta Częstochowy. Postępowanie w toku.

W roku 2003 na terenie województwa śląskiego wystąpiła jedna poważna awaria spełniająca kryterium rozporządzenia Ministra Środowiska z 30 grudnia 2002 roku w sprawie poważnych awarii objętych obowiązkiem zgłoszenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i dotyczyła pożaru instalacji krakingu termokatalitycznego odpadów polietylenowych w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością „EKO REK” w Dąbrowie Górniczej. Awaria ta spełnia kryterium klasyfikacyjne określone w ww. rozporządzeniu tj. hospitalizowano 2 pracowników Spółki powyżej 24 h. Zakład ten nie został zgłoszony i zakwalifikowany jako zakład dużego lub zwiększonego ryzyka.